Dosarul nr. 3-1223/2025
2-25068321-12-3-15052025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

07 mai 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ina Pruteanu
Grefierul Ilie Crîjanovschi

examinând în ședință de judecată publică acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Dan Cușnir, prin intermediul avocatului Nicanor Conoval, împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind obligarea autorității publice pârâte să emită actul administrativ individual favorabil,

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantului:

La 15 mai 2025, Dan Cușnir, prin intermediul avocatului Nicanor Conoval, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind obligarea autorității publice pârâte să emită actul administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 04 februarie 2025, a încheiat căsătoria cu cetățeana Republicii Filipine, ***** Ashley, născută la *****, căsătoria fiind înregistrată în or. Rezina, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie *****, actul de căsătorie *****.

La 30 aprilie 2025, reclamantul a depus la Inspectoratul General pentru Migrație o cerere cu privire la reîntregirii familiei pe teritoriul Republicii Moldova, cu anexarea actelor relevante.

Reclamantul a comunicat că până a se adresa la Inspectoratul General pentru Migrație, la 21 februarie 2025, s-a adresat Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene, solicitând sprijin pentru reîntregirea familiei și legalizarea statutului soției sale pe teritoriul Republicii Moldova.

Prin răspunsul nr. DC/2/464/2521 din 12 martie 2025, autoritatea i-a comunicat necesitatea obținerii vizei de tip D prin intermediul unei misiuni diplomatice a Republicii Moldova și depunerea unei cereri la Inspectoratul General pentru Migrație.

Reclamantul a menționat că la 19 februarie 2025, soția sa ***** Ashley s-a deplasat la cea mai apropiată ambasadă a Republicii Filipine, care se află în România, în vederea depunerii cererii pentru obținerea vizei de tip D pe teritoriul Republicii Moldova, însă autoritățile române nu i-au permis de a intra pe teritoriul României. Ulterior, la 31 martie 2025, aceasta a încercat să se deplaseze la cea mai apropiată ambasadă a Republicii Filipine care se află în Ucraina, în același scop, însă și autoritățile ucrainene nu i-au permis intrarea pe teritoriul Ucrainei.

Reclamantul a susținut că în lipsa unui răspuns din partea autorităților Republicii Moldova privind reîntregirea familiei, la 25 aprilie 2025, soția reclamantului, ***** Ashley, s-a deplasat la cea mai apropiată ambasadă a Republicii Filipine din Israel pentru obținerea vizei de tip D pe teritoriul Republicii Moldova, însă autoritățile israeliene nu i-au permis intrarea în țară, iar la 29 aprilie 2025, aceasta a fost returnată în Republica Moldova.

În lipsa unui răspuns la cererea din 30 aprilie 2025, la 14 mai 2025, reclamantul Dan Cușnir a depus o cerere prealabilă la Inspectoratul General pentru Migrație, prin care a solicitat repetat soluționarea cererilor depuse anterior privind reîntregirea familiei, însă până în prezent nu a primit răspuns la cererea prealabilă.

Reclamantul consideră că a respectat condițiile prevăzute de legislația în vigoare pentru reîntregirea familiei, însă autoritatea publică pârâtă, în mod neîntemeiat, nu a soluționat cererea acestuia.

Potrivit reclamantului, autoritățile Republicii Moldova competente să soluționeze cererea privind reîntregirea familiei cetățeanului Republicii Moldova nu au soluționat în termen cerințele reclamantului, contrar prevederilor legislației în vigoare, încălcând astfel atât dispozițiile constituționale, cât și normele legislației speciale aplicabile în domeniu.

În opinia reclamantului, acesta a întrunit toate condițiile prevăzute de legislația în vigoare pentru reîntregirea familiei, iar Inspectoratul General pentru Migrație a omis nejustificat să soluționeze cererea depusă în termenul legal. Acesta consideră că inacțiunea autorității competente contravine prevederilor Constituției Republicii Moldova și normelor speciale care reglementează regimul străinilor și procedura de reîntregire a familiei.

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă dispozițiile art. 48-49 din Constituția Republicii Moldova; art. 162, 165, 167, 189, 191 și 206 din Codul administrativ; art. 6 și art. 28^2 din Legea nr. 200/2010.

Reieșind din cele expuse, reclamantul a solicitat admiterea acțiunii și obligarea Inspectoratului General pentru Migrație să emită un act administrativ individual favorabil, și anume avizul pentru reîntregirea familiei, cu dreptul de

ședere permanentă pe teritoriul Republicii Moldova a cetățenei străine ***** Ashley, născută la *****, cetățeană a Republicii Filipine.

Obiecțiile pârâtului:

La 23 decembrie 2025, Inspectoratul General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Direcția Regională Centru, a depus referință asupra cererii de chemare în judecată privind obligarea autorității publice pârâte să emită actul administrativ individual favorabil, prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintate de către Dan Cușnir ca fiind neîntemeiată.

În susținerea poziției sale, autoritatea publică pârâtă a invocat că, la 30 aprilie 2025, a fost înregistrat demersul cu nr. 53, prin care cetățeanul Republicii Moldova, Dan Cușnir a solicitat eliberarea Avizului pentru cetățeana Republicii Filipine, ***** Ashley.

Autoritatea publică pârâtă a menționat că avizul pentru reîntregirea familiei este un act eliberat de autoritatea competentă pentru străini la solicitarea cetățenilor Republicii Moldova domiciliați în Republica Moldova sau a străinilor având drept de ședere în Republica Moldova în condițiile prezentei legi și care constituie una din condițiile de obținere a unei vize de lungă ședere în scop de reîntregire a familiei solicitantului de aviz.

Totodată, aceasta a indicat că din analiza documentelor prezentate s-a stabilit că cetățeana Republicii Filipine, ***** Ashley este invitată pentru reîntregirea familiei de către soțul său, Dan Cușnir. Scopul sosirii străinei, ***** Ashley, este depunerea actelor necesare la ghișeul unic de documentare a străinilor în vederea obținerii dreptului de ședere și a permisului de ședere în Republica Moldova pentru reîntregirea familiei.

Astfel, autoritatea publică pârâtă a indicat că în baza raportului SCȘIS privind verificările efectuate asupra cererii nr. 439 din 30 aprilie 2025 privind eliberarea invitației, a fost emisă decizia de refuz, considerându-se inoportună eliberarea avizului pentru reîntregirea familiei pentru cetățeana Republicii Filipine, ***** Ashley.

Autoritatea publică pârâtă a menționat că, la 05 mai 2025, la ghișeul unic de documentare a străinilor a fost înregistrat demersul nr. 439 din 30 aprilie 2025, prin care cetățeanul Republicii Moldova, Dan Cușnir, a solicitat eliberarea invitației pentru cetățeana Republicii Filipine, ***** Ashley.

Autoritatea publică pârâtă a atras atenția la faptul că reclamantul a indicat că dorește să invite cetățeana Republicii Filipine, ***** Ashley, în scop de muncă, cu durata sejurului de 90 de zile.

În susținerea poziției sale, autoritatea publică pârâtă a făcut trimitere la prevederile lit. h) alin. (2) pct. 8 al HG nr. 16 din 11.01.2023 cu privire la

organizarea și funcționarea Inspectoratului General pentru Migrație, potrivit cărora Inspectoratul efectuează verificările necesare în scopul avizării cererilor depuse de către străini pentru dobândirea/redobândirea cetățeniei, acordarea/prelungirea dreptului de ședere, eliberarea invitației si prelungirea vizei.

Potrivit referinței depuse, autoritatea publică pârâtă a menționat că, în urma examinării materialelor dosarului, s-a constatat că reclamantul a solicitat eliberarea unei invitații pentru cetățeana Republicii Filipine, ***** Ashley, indicând scopul reîntregirii familiei, fapt care nu corespunde informațiilor declarate la depunerea dosarului.

Potrivit subpct. 8 pct. 18 al Regulamentului privind modul de eliberare a invitațiilor pentru străini, aprobat prin HG nr. 331 din 05.05.2011, autoritatea competentă pentru străini emite decizia de refuz al eliberării invitației în cazul prezentării informațiilor false la perfectarea documentelor de intrare în Republica Moldova.

Totodată, autoritatea publică pârâtă a indicat că cetățeana ***** Ashley se afla deja pe teritoriul Republicii Moldova de 104 zile, fapt ce exclude aplicarea procedurii de eliberare a invitației conform prevederilor legale în vigoare.

De asemenea, autoritatea publică pârâtă a menționat că, potrivit Subsistemului informațional al Inspectoratului General pentru Migrație, la 08 mai 2025, s-a constatat că cetățeana Republicii Filipine, ***** Ashley a depus la data de 05 mai 2025 cerere de azil în Republica Moldova, dosarul nr. *****, cu statut deschis la acel moment, aceasta aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova în calitate de solicitant de azil. Ulterior, la data de 28 august 2025, examinarea cererii de azil a fost încetată, iar dosarul a fost închis administrativ.

Autoritatea publică pârâtă a invocat că, având în vedere cele constatate, în temeiul art. 28^2 alin. (4) lit. b) și alin. (8), precum și art. 6 alin. (1) lit. c) al Legii nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, a fost emisă decizia de refuz în eliberarea avizului pentru reîntregirea familiei pentru cetățeana Republicii Filipine, ***** Ashley, întrucât aceasta nu întrunea condițiile prevăzute de lege pentru intrarea în Republica Moldova.

În opinia autorității publice pârâte, prin cererea de chemare în judecată reclamantul nu a invocat motive verosimile și întemeiate care ar constitui temei pentru anularea deciziei contestate.

Reieșind din cele expuse în referință, Direcția Regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație a solicitat respingerea acțiunii reclamantului ca fiind neîntemeiată, în temeiul art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ al Republicii Moldova.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului Dan Cușnir, avocatul Nicanor Conoval, a susținut în fapt și drept cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea integrală a acțiunii în contencios administrativ.

Reprezentanta autorității publice pârâte, Ionela Zabrian, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și drept indicate în referință.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ

În fapt și în drept, obiectul acțiunii în contencios administrativ îl constituie cererea înaintată de Dan Cușnir, prin intermediul avocatului Nicanor Conoval, împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind obligarea autorității publice pârâte să emită actul administrativ individual favorabil.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Instanța de judecată reține că, în temeiul art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul

administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 162 alin. (1), (3) lit. a) și b) din Codul administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. (3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual.

Astfel, prin încheierea din 28 mai 2026 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea a fost declarată inadmisibilă în temeiul prevederilor art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ.

Prin decizia din 18 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru, încheierea din 28 mai 2026 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost anulată, cu restituirea cauzei în aceeași instanță în același complet de judecată.

Respectiv, instanța nu se va expune în mod repetat asupra respectării procedurii prealabile.

Astfel, analizând materialele cauzei în coroborare cu materialele dosarului administrativ, precum și argumentele participanților la proces, având în vedere faptul că în prezenta cauză părțile nu au invocat și nu au dovedit prin probe pertinente că ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu

faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau că, la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, nu sunt temeiuri de a considera că acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 din Codul administrativ, a fost respectată procedura de adresare în instanța de judecată, acțiunea a fost semnată și depusă de avocatul Nicanor Conoval, care dispune de o astfel de împuternicire în baza mandatului seria MA nr. 1598282, anexat la materialele cauzei, iar reclamantul poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Dan Cușnir, prin intermediul avocatului Nicanor Conoval, împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind obligarea autorității publice pârâte să emită actul administrativ individual favorabil, întrunește condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ și, respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

Aprecierea instanței:

Audiind explicațiile participanților la proces, examinând circumstanțele de fapt și drept invocate prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în proces, instanța de judecată ajunge la concluzia că este legal și întemeiat să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ, din următoarele considerente.

Conform art. 53 alin. (1) din Constituție, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

În corespundere cu art. 1 alin. (1) din Codul administrativ, legislația administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la înfăptuirea activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia. (2) Legislația administrativă se întemeiază pe normele constituționale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi și în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative și care trebuie să fie în concordanță cu Constituția Republicii Moldova. (3) Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sânt emise în temeiul legii și nu contravin ei.

Instanța de judecată ține să menționeze că, în conformitate cu art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative

speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În acord cu reglementările legale statuate la art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Art. 5 din Codul administrativ, prevede că, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În accepțiunea art. 21 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În temeiul art. 22 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de

cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În corespundere cu art. 39 din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Prin prisma art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Din conținutul cererii de chemare în judecată și probatoriul administrat de participanții la proces, se atestă că, la 30 aprilie 2025, reclamantul Dan Cușnir a depus la Inspectoratul General pentru Migrație o cerere privind eliberarea invitației pentru sosirea în Republica Moldova a cetățenei Republicii Filipine, *****, născută la *****, *în scopul angajării în câmpul muncii*, solicitând eliberarea unei vize de lungă ședere, cu o durată a sejurului de 90 de zile (f.d. 6 dosar administrativ).

De asemenea, la 30 aprilie 2025, reclamantul Dan Cușnir a depus la Inspectoratul General pentru Migrație o cerere prin care a solicitat eliberarea avizului pentru invitarea, în scopul reîntregirii familiei, a cetățenei străine ***** Ashley, născută la *****. Motivul invocat pentru solicitarea invitației soției sale ***** Ashley, a *fost stabilirea cu traiul pe teritoriul Republicii Moldova* (f.d. 20 dosar administrativ).

Prin încheierea din 08 mai 2025 privind examinarea cererii de eliberare a invitației, Direcția regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație, a examinat demersul înregistrat cu nr. 439 din 30 aprilie 2025, depus de Dan Cușnir, prin care acesta a solicitat eliberarea invitației pentru cetățeana Republicii Filipine, ***** Ashley, indicând scopul intrării ca fiind desfășurarea activității de muncă, cu durata sejurului de 90 de zile. În urma examinării materialelor dosarului, s-a constatat că reclamantul a depus o cerere privind eliberarea invitației în scopul reîntregirii familiei, circumstanță care nu corespunde cu cele declarate la depunerea cererii. Totodată, s-a stabilit că cetățeana ***** Ashley a depus la data de 05 mai 2025 o cerere de azil în Republica Moldova, dosarul fiind înregistrat și având statut deschis la momentul examinării, aceasta aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova de 104 zile. *Având în vedere că persoana vizată avea deja calitatea de solicitant de azil, s-a constatat necesitatea emiterii deciziei privind refuzul eliberării invitației* (f.d. 4 dosar administrativ).

La 14 mai 2025, prin scrisoarea nr. 5/1-2935, Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția regională Centru, l-a informat pe reclamantul Dan Cușnir cu privire la examinarea cererii nr. 439 din 30 aprilie 2025 privind eliberarea invitației

pentru cetățeana Republicii Filipine, ***** Ashley. În urma verificărilor efectuate, s-a constatat că aceasta se află pe teritoriul Republicii Moldova și are statut de solicitant de azil, astfel, în urma examinării dosarului a fost emisă decizia privind refuzul eliberării invitației cetățenei Republicii Filipine, ***** Ashley (f.d. 23 dosar administrativ).

La 12 mai 2025, Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția regională Centru, a emis decizia privind refuzul eliberării avizului pentru reîntregirea familiei în privința cetățenei Republicii Filipine, ***** Ashley, născută la *****, reținând că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 28² alin. (4) din Legea nr. 200/2010 (f.d. 17 dosar administrativ).

Prin încheierea din 12 mai 2025 privind refuzul eliberării avizului pentru reîntregirea familiei, emisă *în cadrul examinării cererii nr. 53 din 30 aprilie 2025* depuse de reclamantul Dan Cușnir, s-a constatat că cetățeana Republicii Filipine, ***** Ashley, a fost invitată în scopul reîntregirii familiei, urmând să obțină dreptul și permisul de ședere pe teritoriul Republicii Moldova. Totodată, în baza raportului SCȘIS privind *verificările efectuate asupra cererii nr. 439 din 30 aprilie 2025* privind eliberarea invitației, s-a apreciat ca fiind inoportună eliberarea avizului pentru reîntregirea familiei în privința cetățenei Republicii Filipine, ***** Ashley. Prin urmare, autoritatea publică a propus refuzul eliberării avizului pentru cetățeana Republicii Filipine, ***** Ashley, cu informarea în scris a solicitantului despre decizia adoptată asupra cererii nr. 37 din 30 aprilie 2025 (f.d. 19 dosar administrativ).

La 13 mai 2025, Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția regională Centru, a emis decizia privind refuzul eliberării invitației, motivând că cetățeana Republicii Filipine, ***** Ashley, invitată în scop de vizită privată, se află la moment pe teritoriul Republicii Moldova și are calitatea de solicitant de azil (f.d. 2 dosar administrativ).

La 13 mai 2025, prin scrisoarea nr. 5/1-2917, Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția regională Centru, l-a informat pe reclamantul Dan Cușnir cu privire la examinarea cererii nr. 53 din 30 aprilie 2025, comunicând că, în temeiul art. 28² alin. (7) din Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, a fost emisă decizia de refuz al eliberării avizului pentru reîntregirea familiei în privința cetățenei străine ***** Ashley, motivat de faptul că, în cadrul procedurii de examinare, s-a constatat că persoana vizată nu a prezentat documente justificative privind scopul intrării pe teritoriul Republicii Moldova (f.d. 18 dosar administrativ).

Prin scrisoarea nr. 5/12-3517 din 13 iunie 2025, Inspectoratul General pentru Migrație l-a informat pe reclamantul Dan Cușnir că, în urma evaluării efectuate, decizia IGM s-a întemeiat pe prevederile pct. 18 subpct. 8) din Hotărârea Guvernului nr. 331/2011, fiind motivată de prezentarea unor informații false la

perfectarea documentelor de intrare pe teritoriul Republicii Moldova. De asemenea, autoritatea publică a expus condițiile privind reexaminarea deciziei și a invocat lipsa temeiului legal pentru revizuirea acesteia, menționând că decizia rămâne definitivă în cadrul procedurii administrative. Totodată, Inspectoratul General pentru Migrație a comunicat că, pentru obținerea unor explicații oficiale referitoare la circumstanțele în care cet. Gindap Gailan Ashley a fost reținută temporar la Aeroportul Internațional Chișinău la data de 02.05.2025, reclamantul urmează să se adreseze în scris Inspectoratului General al Poliției de Frontieră (f.d. 1 dosar administrativ).

La cererea de chemare în judecată, reclamantul a anexat certificatul de căsătorie seria CS-V nr. 1808768 eliberat de Agenția Servicii Publice la data de 04 februarie 2025, prin care se confirmă că Cușnir Dan, născut la 07.01.2002, și ***** Ashley, născută la *****, au încheiat căsătoria la data de 04 februarie 2025 la Serviciul stare civilă Rezina, actul de căsătorie ***** din ***** înregistrat de Serviciul stare civilă Rezina (f.d. 11).

Totodată, reclamantul a anexat și cererea din 30 aprilie 2025 privind eliberarea invitației pentru sosirea în Republica Moldova a cetățenei Republicii Filipine, *****, născută la *****, în scopul reîntregirii familiei, solicitând *eliberarea unei vize de lungă ședere, cu o durată a sejurului de 90 de zile* (f.d. 12).

Conform art. 3 din Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni principale semnifică:

invitaţie – document oficial pe care autoritatea competentă pentru străini o eliberează la cererea persoanei fizice cu domiciliu permanent sau temporar în Republica Moldova sau a persoanei juridice, în condiţiile prevăzute de prezenta lege, şi care constituie una dintre condiţiile de obţinere a vizei Republicii Moldova de către anumite categorii de străini;

aviz pentru reîntregirea familiei – act eliberat de autoritatea competentă pentru străini la solicitarea cetăţenilor Republicii Moldova domiciliaţi în Republica Moldova sau a străinilor având drept de şedere în Republica Moldova în condiţiile prezentei legi şi <u>care constituie una din **condiţiile de obţinere a unei vize** de lungă şedere în scop de reîntregire a familiei solicitantului de aviz</u>;

reîntregirea familiei – intrarea şi şederea pe teritoriul Republicii Moldova a membrilor de familie a unui străin cu şedere legală pe teritoriul Republicii Moldova sau ai familiei unui cetăţean al Republicii Moldova, în scop de păstrare a unităţii familiei, indiferent de data stabilirii relaţiilor de familie.

Conform art. 6 alin. (1) din Legea nr. 200/2010, intrarea pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinilor care întrunesc următoarele condiţii:

a) posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu se prevede altfel;

b) posedă viză acordată în condiţiile prezentei legi sau, după caz, permis de şedere valabil ori buletin de identitate pentru refugiaţi sau pentru beneficiarii de protecţie umanitară, ori confirmare a dreptului de aflare pe teritoriul Republicii Moldova, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu s-a stabilit altfel;

c) prezintă documente care justifică scopul intrării, precum și dovada unor mijloace corespunzătoare atât pentru întreţinere pe perioada şederii, cât şi pentru întoarcere în ţara de origine sau pentru tranzit către un alt stat în care există siguranţa că li se va permite intrarea;

d) prezintă garanţii că li se va permite intrarea pe teritoriul statului de destinaţie sau că vor părăsi teritoriul Republicii Moldova, în cazul străinilor aflaţi în tranzit;

e) nu sunt incluşi în categoria străinilor împotriva cărora s-a instituit măsura interdicţiei de intrare în Republica Moldova conform art. 9 sau care au fost declaraţi indezirabili conform art. 55;

f) nu prezintă pericol pentru securitatea naţională, ordinea şi sănătatea publică;

g) nu a fost instituit un consemn nominal de nepermitere a intrării în Republica Moldova.

Potrivit art. 28^2 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 200/2010, cetăţeanul Republicii Moldova are dreptul de a solicita aviz pentru reîntregirea familiei. Autoritatea competentă pentru străini poate elibera aviz pentru reîntregirea familiei cetăţeanului Republicii Moldova pentru: a) soţ ori soţie;

Conform art. 28^2 alin. (3) – (4) din Legea nr.200/2010, cererea de acordare a avizului pentru reîntregirea familiei se depune de către cetăţeanul Republicii Moldova personal şi este însoţită de:

a) copia de pe paşaportul naţional al străinului;

b) certificatul de căsătorie transcris la organul de stare civilă de la domiciliul solicitantului sau, după caz, la misiunea diplomatică sau la oficiul consular al Republicii Moldova;

c) actele de stare civilă traduse şi legalizate/apostilate, după caz, în modul stabilit;

d) consimţământul celuilalt titular al drepturilor părinteşti cu privire la reîntregirea familiei, după caz.

(4) Avizul pentru reîntregirea familiei se acordă în următoarele condiţii:

a) nu există poligamie;

b) străinul întruneşte condiţiile de intrare în Republica Moldova prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), c), e), f) şi g).

Conform art. 28^2 alin. (6) din Legea nr.200/2010, autoritatea competentă pentru străini emite avizul pentru reîntregirea familiei în termen de 10 zile lucrătoare de la data depunerii cererii.

Potrivit art. 28^2 alin. (7) – (8) din Legea nr. 200/2010, decizia privind refuzul eliberării avizului pentru reîntregirea familiei se emite în cazul în care nu sunt întrunite prevederile alin. (3) şi (4) din prezentul articol sau există vreunul din motivele de nepermitere a intrării pe teritoriul Republicii Moldova prevăzute la art. 8 alin. (1) lit.b), c), d), e), g), h), i) şi k). Decizia privind refuzul eliberării avizului pentru reîntregirea familiei se comunică solicitantului în scris, în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii.

Conform art. 19 alin. (2) lit. b) și lit. d) din Legea nr. 200/2010, *viza de lungă şedere se acordă în următoarele scopuri*: b) *angajare în muncă* – străinilor care urmează să intre în Republica Moldova în vederea încadrării în muncă, străinilor detaşaţi temporar de către companiile străine, lucrătorilor stagiari sau sezonieri. În astfel de scop se eliberează vize şi sportivilor care urmează să evolueze în cadrul unor cluburi sau echipe din Republica Moldova, în baza unui contract individual de muncă; d) *reîntregirea familiei* – străinilor care urmează să intre în Republica Moldova pentru reîntregirea familiei şi păstrarea integrităţii ei. Familia poate să includă: soţia/soţul, copiii minori, copiii majori, părinţii aflaţi la întreţinerea titularului dreptului de şedere sau a soţului/soţiei acestuia, persoanele asupra cărora este instituită tutela sau curatela, precum şi partenerul cu care au copii comuni, în cazul cetăţenilor Republicii Moldova. Solicitarea de viză va fi însoţită de avizul pentru reîntregirea familiei.

Potrivit art. 20 alin. (1) din Legea nr. 200/2010, *viza se acordă străinilor de către misiunile diplomatice şi oficiile consulare ale Republicii Moldova*.

Conform art. 19 alin. (1) din Legea nr. 200/2010, viza de lungă şedere se eliberează pentru o perioadă ce nu depăşeşte 12 luni, pentru una sau mai multe şederi a căror durata nu va depăşi 90 de zile calendaristice în decursul oricărei perioade de 180 de zile calendaristice, ceea ce implică luarea în considerare a ultimei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de şedere, care permite străinului să solicite acordarea dreptului de şedere. Viza de lungă şedere poate fi cu o singură sau cu multiple intrări şi ieşiri.

Confrm pct. 14 din Hotărârea Guvernului nr. 331/2011 cu privire la eliberarea invitaţiilor pentru străini, funcţionarul autorităţii competente pentru străini recepţionează cererea, verifică plenitudinea şi corectitudinea actelor

prezentate, introduce datele în Subsistemul informaţional al autorităţii competente pentru străini, verifică datele persoanei invitate pe evidenţele autorităţii, precum şi ale altor autorităţi în scopul constatării îndeplinirii condiţiilor legale privind intrarea străinului în Republica Moldova.

Conform pct. 15 din Regulamentul privind modul de eliberare a invitațiilor pentru străini, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 331/2011, cererile de eliberare a invitaţiilor se soluţionează în termen de până la 10 zile lucrătoare de la data depunerii cererii sau a demersului, iar în cazul în care călătoria ţine de tratamentul urgent al invitatului, de starea gravă a sănătăţii unei rude apropiate sau de decesul acesteia - în termen de o zi lucrătoare.

La cererea solicitantului, cererea sau demersul pot fi soluţionate în termen de una, trei sau cinci zile lucrătoare. În cazuri temeinic justificate, cînd este necesară o examinare mai aprofundată a cererii/demersului, termenul poate fi prelungit cu 10 zile calendaristice.

Potrivit pct. 17 din Regulamentul privind modul de eliberare a invitațiilor pentru străini, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 331/2011, după efectuarea verificărilor, autoritatea competentă pentru străini emite una din următoarele decizii: 1) de a elibera invitaţia; 2) de a refuza eliberarea invitaţiei.

Potrivit pct. 18 subpct. 8 din Regulamentul privind modul de eliberare a invitațiilor pentru străini, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 331/2011, autoritatea competentă pentru străini emite decizia privind refuzul eliberării invitaţiei în cazul în care străinul: a prezentat informaţii false la perfectarea documentelor de intrare în Republica Moldova.

Conform pct. 19 din Regulamentul privind modul de eliberare a invitațiilor pentru străini, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 331/2011, decizia privind refuzul eliberării invitaţiei se comunică în scris solicitantului în termen de 3 zile lucrătoare de la data aprobării şi poate fi contestată în instanţa de contencios administrativ.

Potrivit pct. 2 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General pentru Migrație aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 16/2023 cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General pentru Migrație, Inspectoratul General pentru Migrație (în continuare – *Inspectorat*) este o autoritate administrativă din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care asigură, în condițiile legii, implementarea politicilor statului în domeniile migrației, azilului, apatridiei și integrării străinilor, precum și a legislației relevante acestor domenii.

Conform pct. 8 subpunct. 1) din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General pentru Migrație, în conformitate cu domeniile

de activitate și funcțiile de bază stabilite în prezentul Regulament, Inspectoratul exercită următoarele atribuții: *1) în domeniul admisiei și reglementării ședерii străinilor pe teritoriul Republicii Moldova:* c) eliberează invitații în conformitate cu prevederile legislației în domeniu; g) examinează cererile și emite decizii pentru acordarea avizului pentru reîntregirea familiei.

În continuarea celor expuse, instanța reține că, pentru soluționarea prezentei cauze, urmează a fi stabilit dacă reclamantul este îndreptățit să pretindă emiterea avizului pentru reîntregirea familiei în privința cetățenei Republicii Filipine ***** Ashley și dacă refuzul autorității publice pârâte de a emite actul solicitat este contrar prevederilor legale.

Instanța constată că, într-adevăr, reclamantul Dan Cușnir, în calitate de cetățean al Republicii Moldova, beneficiază, în temeiul art. 28² alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 200/2010, de dreptul de a solicita aviz pentru reîntregirea familiei în privința soției sale. Totodată, existența raportului juridic de căsătorie dintre reclamant și cetățeana străină ***** Ashley este confirmată prin certificatul de căsătorie anexat la materialele cauzei și nu este contestată de autoritatea publică pârâtă.

Însă, dreptul cetățeanului Republicii Moldova de a solicita avizul pentru reîntregirea familiei nu echivalează cu existența unui drept necondiționat la emiterea acestuia. Din economia prevederilor art. 28² alin. (3) și (4) din Legea nr. 200/2010 rezultă că acordarea avizului este condiționată de întrunirea cumulativă a cerințelor stabilite de legiuitor, inclusiv de faptul că străinul trebuie să întrunească condițiile de intrare în Republica Moldova prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), c), e), f) și g) din aceeași lege.

Prin urmare, simpla existență a căsătoriei nu determină, prin ea însăși, obligația autorității competente de a emite avizul solicitat, aceasta fiind ținută să verifice întrunirea tuturor condițiilor prevăzute de lege. În acest sens, autoritatea publică are obligația de a verifica scopul intrării străinului, documentele justificative prezentate, precum și existența celorlalte condiții legale, în conformitate cu atribuțiile conferite de lege și de Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 16/2023.

Instanța apreciază ca neîntemeiat argumentul reclamantului potrivit căruia acesta ar fi întrunit toate condițiile legale pentru reîntregirea familiei, iar autoritatea publică ar fi omis nejustificat soluționarea cererii sale. Materialele dosarului administrativ infirmă această susținere.

Astfel, la 30 aprilie 2025, reclamantul a formulat, pe de o parte, cererea privind eliberarea avizului pentru reîntregirea familiei, iar, pe de altă parte, o cerere privind eliberarea invitației pentru sosirea în Republica Moldova a aceleiași

persoane, în care scopul intrării a fost indicat ca fiind angajarea în câmpul muncii, cu solicitarea eliberării unei vize de lungă ședere pentru o perioadă de 90 de zile. Această împrejurare rezultă nemijlocit din actele dosarului administrativ și prezintă relevanță juridică pentru aprecierea legalității refuzului contestat. Or, în conformitate cu art. 19 alin. (2) lit. b) și d) din Legea nr. 200/2010, angajarea în muncă și reîntregirea familiei reprezintă scopuri distincte pentru acordarea vizei de lungă ședere, fiecare fiind supus unor condiții proprii. În același timp, art. 3 din aceeași lege definește *avizul pentru reîntregirea familiei ca fiind unul dintre actele necesare* ***pentru obținerea vizei*** *de lungă ședere în scop de reîntregire a familiei*.

În aceste condiții, instanța nu poate reține susținerea reclamantului potrivit căreia diferențele dintre scopurile declarate în cererile depuse ar fi lipsite de relevanță juridică. Dimpotrivă, autoritatea competentă era îndreptățită și obligată să verifice coerența și veridicitatea informațiilor prezentate, cu atât mai mult cu cât acestea vizau scopul intrării unei persoane străine pe teritoriul Republicii Moldova. Or, potrivit pct. 14 din Regulamentul privind modul de eliberare a invitațiilor pentru străini, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 331/2011, autoritatea competentă verifică datele persoanei invitate în evidențele proprii, precum și în evidențele altor autorități, tocmai în scopul constatării îndeplinirii condițiilor legale privind intrarea străinului în Republica Moldova. Totodată, pct. 18 subpct. 8) din același Regulament instituie posibilitatea refuzului eliberării invitației în cazul prezentării informațiilor false la perfectarea documentelor de intrare.

De asemenea, *instanța consideră necesar să delimiteze în mod clar obiectul procedurii administrative inițiate de reclamant de finalitatea pe care acesta o urmărește*, potrivit explicațiilor oferite prin reprezentantul său în cadrul ședinței de judecată.

Astfel, instanța reiterează că, din prevederile art. 3 coroborate cu art. 19 alin. (2) lit. d), art. 20 și art. 28² din Legea nr. 200/2010 rezultă cu claritate că *avizul pentru reîntregirea familiei nu constituie un permis de ședere și nici nu conferă, prin el însuși, dreptul de ședere pe teritoriul Republicii Moldova*. Avizul reprezintă un act administrativ prealabil, care constituie una dintre condițiile necesare pentru obținerea unei vize de lungă ședere în scop de reîntregire a familiei, iar viza este actul prin care misiunea diplomatică sau oficiul consular al Republicii Moldova permite străinului să intre în Republica Moldova în scopul declarat.

Prin urmare, *rațiunea juridică a avizului pentru reîntregirea familiei este de a preceda procedura de acordare a vizei de lungă ședere în scopul reîntregirii familiei*. Or, în circumstanțele concrete ale prezentei cauze, această succesiune procedurală nu se regăsește.

Instanța reține, de asemenea, că nu poate fi ignorată împrejurarea că, *la momentul efectuării verificărilor de către autoritatea publică, cetățeana ***** Ashley* ***se afla deja pe teritoriul Republicii Moldova*** *și avea statut de solicitant de azil*, cererea de azil fiind înregistrată la 05 mai 2025 și având statut deschis la data examinării cererilor de către autoritatea competentă. Prin urmare, procedura inițiată de reclamant nu poate fi analizată în mod izolat de situația juridică concretă a persoanei pentru care s-a solicitat avizul. *Reîntregirea familiei*, în accepțiunea art. 3 din Legea nr. 200/2010, *presupune intrarea și șederea pe teritoriul Republicii Moldova a membrului de familie în scopul păstrării unității familiei, iar avizul reprezintă o condiție pentru obținerea unei vize de lungă ședere*. La rândul său, viza este acordată, potrivit art. 20 alin. (1) din lege, de misiunile diplomatice și oficiile consulare ale Republicii Moldova.

În asemenea circumstanțe, solicitarea emiterii unui aviz care, potrivit legii, urmează să servească drept condiție pentru obținerea unei vize de lungă ședere în scop de reîntregire a familiei nu poate fi privită ca o etapă necesară pentru realizarea scopului urmărit de reclamant. Or, *viza de lungă ședere este destinată străinului care* ***urmează să intre*** *pe teritoriul Republicii Moldova* pentru un anumit scop, în timp ce, în prezenta cauză, persoana pentru care se solicită avizul intrase deja în Republica Moldova și se afla efectiv pe teritoriul statului.

Prin urmare, avizul solicitat nu poate fi transformat, prin intermediul prezentei acțiuni, într-un act care să legalizeze ulterior șederea unei persoane care se află deja pe teritoriul Republicii Moldova. O asemenea interpretare ar contraveni însăși naturii juridice a avizului pentru reîntregirea familiei și succesiunii procedurilor stabilite de Legea nr. 200/2010.

În acest context, instanța apreciază ca neîntemeiată și solicitarea reclamantului formulată în sensul obligării Inspectoratului General pentru Migrație să emită avizul pentru reîntregirea familiei „cu dreptul de ședere permanentă” al cetățenei străine. O asemenea consecință juridică nu rezultă din competența autorității pârâte în cadrul procedurii examinate și nu poate fi dedusă din prevederile art. 28^2 din Legea nr. 200/2010. Competența instanței în cadrul unei acțiuni în obligare este circumscrisă obligației autorității de a emite actul administrativ solicitat în limitele competenței sale legale, iar instanța nu poate substitui procedurile administrative distincte prevăzute de legislația privind regimul străinilor.

De asemenea, instanța constată că susținerea reclamantului referitoare la faptul că soția sa ar fi întâmpinat dificultăți în obținerea vizei de tip D prin intermediul misiunilor diplomatice din România, Ucraina și Israel nu este de natură să conducă la admiterea acțiunii. Aceste circumstanțe, chiar dacă sunt apreciate ca

fiind reale, nu înlătură condițiile legale de acordare a avizului și nu exonerează solicitantul de obligația de a prezenta informații coerente și documentele justificative necesare. Dificultățile întâmpinate de cetățeana străină în deplasarea către alte state pentru accesarea serviciilor consulare nu pot determina, prin ele însele, nașterea obligației legale a autorității competente de a emite un act favorabil în lipsa întrunirii condițiilor prevăzute de lege.

Mai mult, instanța reține că, potrivit explicațiilor oferite de avocatul reclamantului în cadrul ședinței de judecată, *finalitatea urmărită în realitate de reclamant este obținerea pentru soția sa a unui permis de ședere pe teritoriul Republicii Moldova*. Or, această finalitate este distinctă de obiectul cererii administrative examinate de Inspectoratul General pentru Migrație.

În acest sens, instanța constată că *reclamantul **nu** a depus la autoritatea publică pârâtă o cerere prin care să solicite acordarea dreptului de ședere sau eliberarea permisului de ședere pentru cetățeana ***** Ashley*. Dimpotrivă, obiectul procedurii administrative inițiate la 30 aprilie 2025 l-a constituit eliberarea avizului pentru reîntregirea familiei, act care, după cum s-a menționat, reprezintă doar o condiție pentru obținerea vizei de lungă ședere și nu echivalează cu acordarea dreptului de ședere.

În aceste condiții, instanța nu poate obliga autoritatea publică, în cadrul prezentei acțiuni, să soluționeze o cerere care nu i-a fost adresată și asupra căreia aceasta nu a avut posibilitatea de a se pronunța în cadrul unei proceduri administrative. Principiul controlului judecătoresc al activității administrative presupune existența unei activități administrative concrete, exercitate de autoritatea competentă, asupra căreia instanța să poată efectua controlul de legalitate. Instanța nu poate substitui autoritatea administrativă și nu poate examina, în primă instanță, o cerere care nu a fost formulată în fața acesteia.

În consecință, instanța constată o neconcordanță esențială între actul solicitat autorității publice, obiectul prezentei acțiuni și finalitatea urmărită de reclamant, astfel cum aceasta a fost explicată în ședința de judecată. Reclamantul a solicitat autorității emiterea avizului pentru reîntregirea familiei, însă, potrivit propriilor explicații, urmărește obținerea dreptului de ședere/permisului de ședere pentru soția sa. Or, *pentru realizarea acestei finalități există o procedură administrativă distinctă, care presupune adresarea unei cereri corespunzătoare autorității competente și verificarea condițiilor legale incidente*.

Prin urmare, chiar și în ipoteza în care s-ar admite că reclamantul urmărește, în esență, asigurarea dreptului soției sale de a locui legal pe teritoriul Republicii Moldova, această finalitate nu poate constitui temei pentru obligarea pârâtului la emiterea avizului solicitat, întrucât avizul nu este actul administrativ prin care se

acordă dreptul de ședere, iar procedura pentru obținerea acestuia nu a fost inițiată de reclamant.

Instanța mai reține că nu poate suplini această omisiune procedurală prin pronunțarea unei hotărâri care ar obliga autoritatea publică să emită un alt act decât cel pentru care a fost sesizată sau să soluționeze o cerere care nu i-a fost adresată. O asemenea soluție ar depăși limitele controlului judecătoresc asupra activității administrative și ar substitui autoritatea publică în exercitarea competențelor sale legale.

Astfel, în condițiile în care cetățeana ***** Ashley se afla deja pe teritoriul Republicii Moldova, iar scopul urmărit de reclamant, potrivit explicațiilor date în instanță, este obținerea unui permis de ședere, nu poate fi reținut că emiterea avizului pentru reîntregirea familiei ar constitui, în circumstanțele concrete ale cauzei, actul administrativ apt să producă efectul juridic urmărit de reclamant. În lipsa unei cereri adresate autorității competente pentru acordarea dreptului de ședere și eliberarea permisului de ședere, instanța nu poate dispune emiterea unui asemenea act și nici nu poate obliga pârâtul să emită avizul ca substitut al procedurii legale de acordare a dreptului de ședere.

Prin urmare, pretenția reclamantului apare ca fiind neîntemeiată nu doar prin prisma neîntrunirii condițiilor legale pentru emiterea avizului, constatate de autoritatea publică, ci și prin prisma faptului că actul solicitat nu corespunde situației juridice concrete a persoanei vizate și nici finalității urmărite de reclamant.

Totodată, instanța nu poate reține argumentul reclamantului privind nesoluționarea în termen a cererii sale. Din probele administrate rezultă că Inspectoratul General pentru Migrație a adoptat, la 12 mai 2025, decizia privind refuzul eliberării avizului pentru reîntregirea familiei, iar la 13 mai 2025 reclamantului i-a fost comunicată informația privind soluționarea cererii nr. 53 din 30 aprilie 2025. Prin urmare, anterior sesizării instanței, autoritatea publică a adoptat o soluție expresă asupra cererii, astfel încât nu poate fi reținută existența unei inacțiuni administrative constând în nesoluționarea cererii în termen.

Mai mult, chiar dacă reclamantul a depus cererea prealabilă la 14 mai 2025, această împrejurare nu schimbă natura juridică a actului contestat și nu transformă refuzul expres al autorității într-o inacțiune. Or, obiectul controlului judecătoresc îl constituie legalitatea soluției administrative efectiv adoptate, și nu o pretinsă nesoluționare a cererii care, în fapt, fusese deja examinată.

Instanța reține că refuzul autorității publice nu a fost unul arbitrar, ci a fost precedat de verificarea materialelor prezentate de reclamant și a situației juridice a persoanei invitate. *Autoritatea a constatat atât existența unor neconcordanțe privind scopul intrării declarat în cererile depuse, cât și faptul că persoana vizată*

se afla deja pe teritoriul Republicii Moldova în calitate de solicitant de azil. Aceste împrejurări au fost consemnate în actele administrative emise la 08, 12 și 13 mai 2025 și au fost ulterior comunicate reclamantului.

În acest sens, instanța apreciază că autoritatea publică a acționat în limitele competenței sale, exercitând atribuțiile prevăzute de art. 28² din Legea nr. 200/2010 și de Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 16/2023. Or, în temeiul art. 21 din Codul administrativ, autoritățile publice sunt obligate să acționeze în conformitate cu legea, iar exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.

Totodată, instanța a examinat cauza prin prisma principiului cercetării din oficiu a stării de fapt, consacrat de art. 22 din Codul administrativ, și constată că actele dosarului administrativ sunt suficiente pentru a confirma existența circumstanțelor care au determinat refuzul autorității. Reclamantul nu a prezentat probe apte să răstoarne constatările administrației sau să demonstreze că, la momentul examinării cererii, cetățeana străină întrunea toate condițiile prevăzute de art. 28² alin. (4) din Legea nr. 200/2010.

În ceea ce privește invocarea de către reclamant a art. 48 și 49 din Constituția Republicii Moldova, instanța reține că protecția familiei și a vieții familiale reprezintă valori constituționale, însă exercitarea dreptului la viață familială în materia regimului străinilor se realizează potrivit condițiilor și procedurilor stabilite de lege. Normele constituționale menționate nu instituie un drept absolut al membrului de familie străin de a obține, indiferent de circumstanțe, intrarea sau dreptul de ședere pe teritoriul Republicii Moldova și nu înlătură competența autorităților publice de a verifica îndeplinirea condițiilor legale.

Prin urmare, instanța conchide că existența căsătoriei dintre reclamant și cetățeana străină nu este suficientă pentru a determina ilegalitatea refuzului contestat. În lipsa întrunirii condițiilor cumulative prevăzute de art. 28² alin. (4) din Legea nr. 200/2010 și având în vedere circumstanțele constatate în cadrul procedurii administrative, reclamantul nu a demonstrat existența unui drept vătămat în sensul art. 17 și art. 20 din Codul administrativ.

În același timp, instanța reține că, potrivit art. 224 alin. (1) din Codul administrativ, în cazul în care instanța constată că acțiunea în contencios administrativ este neîntemeiată, aceasta urmează a fi respinsă. Or, în prezenta cauză, reclamantul nu a demonstrat că refuzul Inspectoratului General pentru Migrație ar fi fost emis cu încălcarea legii, că autoritatea ar fi depășit limitele competenței sale sau că aceasta ar fi fost obligată, în circumstanțele concrete ale cauzei, să emită actul administrativ favorabil solicitat.

În consecință, instanța apreciază că decizia de refuz al eliberării avizului pentru reîntregirea familiei este rezultatul exercitării competenței legale a autorității publice, iar argumentele reclamantului nu sunt de natură să determine anularea acesteia ori obligarea pârâtului la emiterea actului solicitat.

Prin urmare, în raport cu totalitatea circumstanțelor de fapt stabilite, probele administrate și normele juridice aplicabile, instanța ajunge la concluzia că acțiunea în contencios administrativ înaintată de Dan Cușnir este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În conformitate cu prevederile art. 224-225, 229, 232 din Codul administrativ, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Dan Cușnir, prin intermediul avocatului Nicanor Conoval, împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind obligarea autorității publice pârâte să emită actul administrativ individual favorabil, *se respinge ca neîntemeiată.*

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
judecătorul Ina Pruteanu

Copia corespunde originalului.
Judecătorul Ina Pruteanu